

Sesiunea 778**EZECHIEL Introd., cap. 1:1-9**

Dragi prieteni, facem o nouă schimbare a rutei noastre și din nou ne întoarcem privirile înspre Vechiul Testament. De fapt, trebuie să facem acest lucru pentru a avea un echilibru în studierea acestei cărți deosebite care este Sfânta Scriptură. Este Cuvântul lui Dumnezeu și este mereu un cuvânt viu, un cuvânt care, ascultat, aduce schimbarea vieții și în consecință o mare binecuvântare.

Cartea pe care o vom studia în următoarele noastre întâlniri este din nou o carte profetică deosebită. Este vorba despre cartea profetului Ezechiel.

Dar cine este Ezechiel. Ei bine din versetul 3 al primului capitol al cărții aflăm că era preot . Numai că el nu a slujit niciodată în această poziție deoarece a fost dus rob în Babilon în timpul domniei lui Ioiachim (2 Împ 24:10-16), regele lui Iuda, care i-a succedat lui Ioiachim.

Cu privire la circumstanțele istorice ale acelei perioade, vă aduc aminte că în timpul domniei de 11 ani a lui Ioiachim a avut loc prima deportare, în care a fost luat captiv și Daniel. Apoi, Ioiachim a urcat pe tron și a domnit numai trei luni.. În 597 î. Hr., a avut loc doua deportare, când și Ezechiel a fost dus în robie.

Ezechiel a fost contemporan cu Ieremia și Daniel. La vremea aceea, Ieremia era deja un om bătrân. El își începuse lucrarea în timpul tânărului rege Iosia. Rămăsese în țară împreună cu cei ce formau rămășița poporului, iar aceștia l-au obligat să meargă cu ei în Egipt. De aceea, lucrarea sa din acel moment era limitată la rămășița aflată în Egipt. Daniel fusese dus la curtea regelui Babilonului și devenise prim-ministrul acestuia. Ezechiel se număra printre robii duși la râurile Babilonului. Aceștia fusese așezați lângă canalul care vine de la marele fluviu Eufrat, la câțiva kilometri distanță de Babilonul propriu-zis. Lucrarea lui Ezechiel s-a desfășurat printre acești oameni.

Am putea spune că Psalmul 137 este psalmul rămășiței din Babilon. **(Ps 137: 1,2)** Însă, în același timp, Ezechiel scrie: „În al treizecilea an, în a cincea zi a lunii a patra, pe când eram între prinșii de război dela râul Chebar, s’au deschis cerurile, și am avut vedenii dumnezeiești.” (Ezechiel 1:1)

Ce contrast! În timp ce oamenii aceștia își atârnavă harfele în sălcii și se așezaseră jos să plângă, Ezechiel primea viziuni din partea lui Dumnezeu.

Vedeți, dragi ascultători, Ieremia, Ezechiel și Daniel erau cu toții profeți, însă fiecare avea o lucrare unică și adresată specific unui grup de oameni și, după câte se pare, nu s-au cunoscut niciodată unul pe altul. Din relatarea cărții lui Daniel, nu se poate trage concluzia că și-ar fi vizitat vreodată poporul care era împreună cu Ezechiel, însă le purta o mare grijă și chiar le-a luat apărarea. Însă, întrebarea este: s-au cunoscut Daniel și Ieremia unul pe altul? Din cartea lui Daniel știm că acesta cunoștea profețiile lui Ieremia. Bănuiesc că, în tinerețe, Daniel l-a ascultat pe Ieremia în Ierusalim. De asemenea, Ezechiel era tot tânăr când a fost luat în captivitate, și probabil că și el l-a ascultat pe Ieremia, dar nu l-a cunoscut personal pe Daniel.

Mesajul lui Ezechiel este cel mai spiritual dintre mesajele tuturor profeților deoarece el vorbește în mod deosebit despre Persoana lui Dumnezeu. Cineva a spus „Ezechiel este profetul Duhului, Isaia este profetul Fiului și Ieremia este profetul Tatălui.”

În timpul primilor ani de captivitate, profeții falși continuau să afirme că poporul se va întoarce la Ierusalim și că cetatea nu va fi distrusă. Ierusalimul nu a fost dărâmat nici cu ocazia celei de-a doua deportări. Abia în 586 î. Hr., Neucadnețar a atacat cetatea pentru a treia oară, arzând-o și dărâmând-o. Ca urmare, timp de aproximativ zece ani acești falși profeți au afirmat că poporul se va întoarce și că cetatea nu va fi distrusă. Ieremia trimisese un mesaj Babilonului, spunând că va fi distrus, mesaj confirmat și de Ezechiel. El a avertizat poporul că trebuie să se întoarcă la Domnul înainte de a putea reveni la Ierusalim. Când vremea a sosit o mică rămășiță s-a întors la Dumnezeu, aceștia revenind apoi în Ierusalim, dar foarte descurajați.

Ezechiel și-a început lucrarea după ce a fost capturat, la vârsta de aproximativ treizeci de ani. Din multe puncte de vedere, el a vorbit în cea mai întunecată perioadă a istoriei națiunii. El a stat pe fundul văii, în colțul cel mai întunecat. A trebuit să înfrunte falsa nădejde adusă de proorocii mincinoși precum și indiferența și decadența prezente pretutindeni în zilele păcatului și dezastrului. Poporul nu i-a ascultat mesajul. Ca urmare, el a apelat la o altă metodă. În loc să vorbească în pilde, cum a făcut Domnul Isus, el a pus în scenă pildele în propria viață. A făcut câteva lucruri uimitoare. În Ezechiel 24:24 citim: „.....” Poporul nu voia să-i asculte cuvintele, așa că a decis să le transmită același mesaj prin propria viață, reușind în felul acesta să atragă o mare atenție asupra lui.

Și astăzi există oameni care folosesc aceeași metodă. Pot fi văzuți oameni purtând pancarte, afișe, și steaguri. Oamenii fac aceste lucruri pentru a atrage atenția și a câștiga publicitate. Aceasta a fost și metoda lui Ezechiel. Odată, a intrat într-o casă, s-a încuiat înăuntru și a început să sape un tunel prin care să iasă din casă. A ieșit în mijlocul străzii!

În orașul nostru nu este nimic neobișnuit să vezi oameni săpând în mijlocul străzii, pentru că lucrătorii de la drumuri fac lucrul acesta tot timpul. Însă, în vremea lui Ezechiel, când un om apare în mijlocul străzii ieșind dintr-o groapă, este normal ca oamenii să se strângă în jurul lui și să se întrebe: „Ce vrea să însemne aceasta?” Ezechiel avea un mesaj pentru ei, mesaj pe care li l-a și transmis în felul acesta (**Ez 12:8-16**).

Se poate spune despre Ezechiel, dragi ascultători că este profetul slavei lui Dumnezeu. Au fost trei profeți ai lui Israel care au vorbit pe când se aflau în afara țării. Aceștia au fost Ezechiel, Daniel și Ioan (care a scris din Patmos). Toți trei au scris literatură apocaliptică. Toți au folosit un limbaj profund simbolic, văzând în același timp o lumină foarte strălucitoare și au avut cea mai mare nădejde dintre toți profeții. Ezechiel a văzut slava lui Dumnezeu (Șechina) părăsind Templul lui Solomon însă a și văzut-o reîntorcându-se, ca o proiecție în viitor, ca o realitate ce avea să se petreacă în vremea împărăției sau a mileniului.

Înțelesul mesajului lui Ezechiel se vede în această revenire a slavei în vremea împărăției. Ezechiel a văzut dincolo e suferințele lui Hristos, la slava ce avea să urmeze. După cum a spus și Petru despre ei, profeți au văzut suferința dar și slava care va urma (**1 Pet 1:11**). Eu cred că Ezechiel a văzut aceste lucruri mai clar decât orice alt profet.

I. Slava Domnului, trimiterea profetului, Capitolele 1-7

1. Arătarea slavei Cap 1
2. Chemarea și împuternicirea profetului pentru slujbă Cap 2
3. Pregătirea profetului: Slujba de veghetor Cap 3
4. Judecata asupra Ierusalimului Cap 4
5. Semnul raderii părului profetului ... Cap 5
6. Sabia care va cădea asupra Ierusalimului
7. Cap 6
8. Profeția despre distrugerea finală a Ierusalimului ... Cap 7

II. Slava Domnului, Robia completă a Ierusalimului și a Israelului, Depărtarea slavei, Capitolele 8-24

1. Viziunea slavei: Pângărirea Templului prin idolatrie
explică distrugerea lui Cap 8
2. Slava se pregătește să părăsească Templul Cap 9
3. Slava umple Locul Preasfânt; părăsește Templul Cap 10
4. Profeția împotriva conducătorilor Ierusalimului Cap 11
5. Ezechiel ilustrează practic distrugerea Ierusalimului Cap 12

6. Profeția împotriva așa-zișilor profeți și profetese Cap 13
7. Profeția împotriva idolatriei bătrânilor poporului;
Distrugerea hotărâtă a Ierusalimului Cap 14
8. Vedenia cu vița Cap 15
9. Ierusalimul asemănat cu un copil abandonat, adoptat de către Dumnezeu Cap 16
10. Ghicitoarea cu cei doi vulturi Cap 17
11. Plata păcatului este moarte Cap 18
12. Supremația lui Dumnezeu asupra Domnitorilor lui Israel .Cap 19
13. Recapitularea păcatelor națiunii; Viitoarea judecată și reabilitare ... Cap 20
14. Regele Babilonului va înlătura ultimul rege din dinastia lui David, până când va veni Mesia..... Cap 21
15. Recapitularea urâciunilor Ierusalimului Cap 22
16. Pilda celor două surori (Samaria și Ierusalimul) Cap 23
17. Pilda cazanului în clocot Cap 24

III. Slava Domnului, Judecata Neamurilor Capitolele 25-32

1. Împotriva lui Amos, Moab, Edom și Filistia Cap 25
2. Împotriva Tirului Cap 26-28
3. Împotriva Egiptului ... Cap 29-30

IV. Slava Domnului și venirea împărăției, Capitolele 33-48

1. Rechemarea profetului Cap 33,34
2. Restaurarea lui IsraelCap 35,36
3. Ridicarea lui Israel Cap 37
4. Lepădarea lui Gog și Magog . Cap 38,39
5. Rezidirea Templului Cap 40,42
6. Întoarcerea slavei Domnului. Cap 43-48

Acestea fiind spuse să ne aplecăm acum atenția asupra vedeniei pe care a avut-o Ezechiel.

Vedenia lui Ezechiel despre slava Domnului poate foarte bine fi o cheie pentru toate vedeniile sale din Cuvântul Domnului și, cu siguranță, reprezintă cheia pentru înțelegerea restului cărții sale. Mulți privesc Apocalipsa ca bazându-se pe profeția lui Daniel și pe cuvântarea Domnului Isus. Este adevărat, însă eu cred că se bazează în primul rând pe scrierea apocaliptică a lui Ezechiel. Există asemănări izbitoare între vedenia din Ezechiel 1 și capitolele 4 și 5 din Apocalipsa.

Această vedenie este una greu de înțeles. John Calvin spune „Dacă cineva întreabă dacă vedenia aceasta este clară, eu mărturisesc că mise pare neclară și greu de înțeles.” Cu siguranță, în sensul acestei afirmații, și eu sunt calvinist: nici eu nu înțeleg în mod clar viziunea lui Ezechiel.

Însă, sunt sigur că această viziune nu este un lucru: ea *nu* este o viziune a epocii mecanice contemporane. Vedenia lui Ezechiel a roților în roți nu se referă la avioane. Când primele tipuri de avioane au apărut, unii învățători profetici au afirmat că această viziune este o profeție despre apariția avionului. Astăzi avem avioane cu reacție, care nu mai au roti în roți, așa că trebuie să renunțăm la această interpretare. Asemenea interpretări sunt superficiale și copilărești și deformează înțelesul profeției.

Ceea ce avem în acest prim capitol din Ezechiel este, cred eu, o vedenie a slavei domnului. În cartea profetului Isaia avem prezentate *principiile* tronului lui Dumnezeu, în Ieremia avem *practica* acestui tron, iar în Ezechiel este prezentată *Persoana* care stă pe tron. Mă grăbesc să adaug că în această vedenie nu-l avem prezentat pe Dumnezeu însuși, ca văzut printr-o fereastră. Când mi-am început slujirea, am considerat aceasta ca fiind o viziune despre Dumnezeu, dar lucrurile nu stau astfel. Ci este o vedenie a *slavei* lui Dumnezeu, o vedenie a *prezenței* lui Dumnezeu.

Avem aici o vedenie a slavei lui Dumnezeu, care parcurge triumfător și irezistibil timpul. Un aspect al acestei vedenii m-a șocat atunci când l-am descoperit: carul este gol. Am presupus ca de la sine înțeles că Dumnezeu este în car. Există patru făpturi vii, heruvimi, în car, însă acestea sunt diferite de carul în sine. Deasupra tuturor acestora este un tron, pe care stă un Om. Aceasta este cea mai înaltă vedenie despre Dumnezeu care ne este dată și cel mai greu de înțeles. Vom observa numai câteva dintre detaliile ei izbitoare:

Ezechiel 1:1

v.1 În al trezecilea an, în a cincea zi a lunii a patra, pe când eram între prinșii de război dela râul Chebar, s'au deschis cerurile, și am avut vedenii dumnezeiești.

Expresia „În al trezecilea an” pare a sugera că Ezechiel era în vârstă de 30 de ani. Oricum, părerea celor mai mulți cercetători este că această datare se referă la un calendar puțin diferit. Nu voi intra în detalii cu privire la acest subiect deoarece, să fiu cinstit, este cam încurcat și nu consider că este de mare importanță.

În orice caz, mult mai important mi se pare ceea ce spune el că s-a petrecut în acest timp.

„Am văzut vedenii dumnezeiești” În timp ce robii duși în Babilon s-au așezat lângă râu și au început să plângă (vezi Ps 137:1), Ezechiel primea vedenii despre Dumnezeu. Ce contrast: viziunea și bocetul!

Ezechiel 1:2

v.2 În a cincea zi a lunii-era în anul al cincilea al robiei împăratului Ioiachin, -

Nu am ajuns încă în perioada distrugerii Ierusalimului, care va avea loc în timpul domniei lui Zedechia.

Ezechiel 1:3

v.3 Cuvântul Domnului a vorbit lui Ezechiel, fiul lui Buzi, preotul, în țara Haldeilor, lângă râul Chebar; și acolo a venit mâna Domnului peste el.

„Cuvântul Domnului a vorbit lui Ezechiel fiul lui Buzi, preotul” Ezechiel făcea parte din tribul lui Levi, aparent din ramura preoțească și, probabil, din familia lui Chehat. Ni se spune că era „fiul lui Buzi.”

„Chebar” era principalul canal care venea din Eufrat și uda regiunea. Evident că evreii au fost așezați acolo pentru a lucra pământul. Regiunea respectivă se afla la câțiva kilometri buni de Babilon, lucru care ar putea reprezenta explicația faptului că Ezechiel și Daniel nu s-au putut întâlni unul cu celălalt. Este posibil ca Daniel să fi vizitat regiunea, însă mă îndoiesc că lui Ezechiel i s-ar fi permis să-l viziteze pe Daniel. **Ezec 1:4**

v.4 M'am uitat, și iată că a venit dela mează-noapte un vînt năpraznic, un nor gros, și un snop de foc, care răspîndea de jurîmprejur o lumină strălucitoare, în mijlocul căreia lucea ca o aramă lustruită, care ieșea din mijlocul focului.

„Iată că a venit de la miază-noapte un vînt năprasnic” Știu că mulți au interpretat acest text ca vorbind despre faptul că direcția care duce către prezența Domnului este spre nord, unde există un gol uriaș pe cer. Telescoapele moderne au demonstrat că și în direcția respectivă există stele și că nu este un gol. Însă, expresia „miază-noapte” sugerează în Biblie prezența lui Dumnezeu. În **Isaia 14:13** citim (despre căderea lui Satan): „Tu ziceai în inima ta «Mă voi sui în cer și îmi voi ridica scaunul de domnie mai presus de stelele lui Dumnezeu; voi șede pe muntele adunării dumnezeilor, la capătul miază-noaptei.” Eu cred că textul nu se referă la polul nord ci ne îndreaptă privirile în sus, către Dumnezeu, al cărui tron nu poate fi poziționat în spațiu după nici o coordonată, căci poziția lui nu este ceva ce tu sau eu să putem înțelege.

Ni se spune „să vă uitați în sus... pentru că izbăvirea voastră se apropie.” (**Luca 21:28**). Aceasta este direcția în care trebuie să se îndrepte atenția noastră astăzi.

De asemenea, în **Ps 75:5-7**, citim: „Nu vă ridicați capul așa de sus, nu vorbiți cu atîta trufie! Căci nici dela răsărit, nici dela apus, nici din pustie, nu vine înălțarea. Ci Dumnezeu este Cel ce judecă: El scoboară pe unul, și înalță pe altul.”

Singura direcție care nu este menționată este *nordul* și așa spune că această se petrece din pricină că este privită ca o direcție *în sus*, către tronul lui Dumnezeu, chiar dincolo de spațiu.

Ca urmare, vântul năprasnic venit dinspre nord indică o mișcare extraordinară petrecută pe tronul lui Dumnezeu, judecata inițiată de el.

„Un snop de foc care răspândea de jur împrejur o lumină strălucitoare, în mijlocul căreia lucea ca o aramă lustruită, care ieșea din mijlocul focului.” Acesta este primul lucru pe care-l observăm: o lumină intermitentă, care apare și dispare.” O lumină care se ascunde și totuși se și arată la vedere, mai strălucitoare decât soarele. Probabil că ar putea fi comparată cu centrul unei explozii atomice. Era incandescentă, ca fulgerul.

Cuvântul Domului spune că :Dumnezeul nostru e ca un foc mistuitor” (**Evr 12:29**) și că „Dumnezeu este lumină” (**1 Ioan 1:5**). Pavel spune că în momentul convertirii sale, este vorba despre acea experiență de pe Drumul Damascului convertirii sale a văzut „o lumină din cer a cărei strălucire întrecea pe a soarelui.” (**Fapte 26:13**) Toate aceste pasaje vorbesc despre prezența lui Dumnezeu de care nimeni nu se poate apropia (vezi și versetele 13 și 14). **Ezec 1:5**

v.5 Tot în mijloc, se mai vedeau patru făpturi vii, a căror înfățișare avea o asemănare omenească.

Acest verset, ca și versetul 26 („chipul unui om”), vorbește despre întruparea lui Hristos, despre faptul că Dumnezeu a devenit om. „Și Cuvântul s-a făcut trup și a locuit [și-a întins cortul] printre noi” (**Ioan 1:14**). **Isaia 52:7** spune „Ce frumoase sînt pe munți, picioarele celui ce aduce vești bune, care vestește pacea, picioarele celui ce aduce vești bune, care vestește mîntuirea! Picioarele celui ce zice Sionului: ,Dumnezeul tău împărățește!“Dumnezeu a venit pe pămînt ca om, a mers pe cărările prăfuite ale Palestinei și în final a fost străpuns cu piroane.

Dragii mei aceasta a fost inițiativa lui Dumnezeu pentru a ne mîntui pe noi. Trebuie să fim deci atenția la planul Său și să nu-i pierdem semnificația.

O sa revenim la vedeniile lui Ezechiel în întîlnirea noastră viitoare, până atunci însă vă doresc numai binecuvântări!